

GAZETA LWOWSKA.

We Srodę

N^{ro}. 47.

24. Kwietnia 1822.

Wiadomości krajowe.

Z Lwowa. — Przy C. K. Lwowskim Sądzie Appellacyynym zawakowało miejsce Dyrektora Registratury z pensją roczną 1200 ZR. w monecie kruszcowej. Ubiegający się o wspomniane miejsce, jeżeli inż w służbie publicznej zostają, podadź mają swoje, allegatami należycie zaopatrzone prośby w czterech tygodniach przez swoje przełożone Władze, inni zaś prosto do C. K. Sądu appellacyynego.

Przy C. K. Lwowskim Sądzie Szlacheckim zawakowało miejsce na Kancelistę z pensją roczną 400 ZR. w monecie konwencyynnej, i z prawem promocyi do wyższych stopni pensyi na 500 i 600 ZR. w mon. konw. Ubiegający się o wspomniane miejsce, jeżeli inż w służbie publicznej zostają, podawać mają swoje allegatami należycie opatrzone prośby, przez swe przełożone Władze w czterech tygodniach, rachując od dnia obwieszczenia niniejszego, inni zaś prosto do Lwowskiego C. K. Sądu Szlacheckiego.

Z Wiednia d. 14. Kwietnia. — Mamy pewne wiadomości że C. K. korweta Karolina, zawinęła szczęśliwie na d. 1. Października r. z. do Kantonu.

Kurs Wiedeński z dnia 13go Kwietnia: Obligacyie długu Stanu 5 procentowe M. K. 74 3/8. — Obligacyie na pożyczkę do wygrania przez Jasy z r. 1820 za 100 ZR. M. K. — Obligacyie bankowe Wiedeńskie z 1/2 proc. w M. K. — Kurs na Augszburg za 100 Kurr. 99 3/8 Uso. — Moneta konwencyyna za 100, 250. — Akcyie bankowe, jedna po 666 1/10 M. K.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Dnia 1. Stycznia ogłoszono w Carracas Konstytucyją Rzeczypospolitey Kolumbijskiej i osąg Bolívaru poświęcono.

W Meksyku Jenerał Yturbide wydał

odezwę względem przyszłego kształtu rządu. Oświadczył, iż ograniczona władza Monarchiczna jest naystosowniejszą dla kraju. Ogłosił dynastyją Ferdynanda VII. i zostawił rozstrzygnięciu Stanów, czyli Król ma przybydź do Meksyku lub nie. W ostatnim razie Meksykianie posadzą na Tronie tego, kogo zdątnym uznają. Oświadcza oraz, iż ofiarowano mu Koronę; lecz nie unosi się ambycyją i całą sławę pokłada na oswobodzeniu oyczyzny.

Twierdza Vera-Cruz nie poddała się jeszcze powstańcom. Dowodzący w niej Jenerał Davilla, zagroził miastu, iż do niego strzelać będzie, a tym sposobem skłonił mieszkańców do płacenia mu co miesiąc 16,000 dolarów na utrzymanie wojska.

Listy z Hawanny z d. 16. Lutego, odebrane w Carlstonie (w Zjednoczonych Stanach Ameryki północnej) zawierają tę ważną wiadomość, że tameczne Władze osadnicze nie czekając zezwolenia matki oyczyzny, postanowiły Hawannę, ogłosić wolnym portem. Od wszystkich towarów wyładowanych i znowu dalej morzem wyprawionych, płacić się ma tylko 2 procentu jako cła przewozowego, które to rozporządzenie wnet do skutku przywiedzionem zostanie. Uważają je jako zapowiednią ogłoszenia zupełnej niepodległości téj wyspy.

Hiszpania.

Z Madrytu d. 21. Marca. — Król jest zawsze w Aranjuez, gdzie 18. b. m. przyjmował wszystkich Posłów i Ministrów z powodu uroczystości imienin Królowej, która najaiutrz przypadała. Aranjuez leży na samym wstępie do Prowincyi La Manche, która bynajmniej nie celuie miłością Konstytucyi. — Mieszkańcy téj prowincyi uważani są za pełnych przesądu i na wszystko odważających się. W r. 1818 nastąpiła w Aranjuez pierwsza rewolucya, która zagnęła Karola IV. do złożenia korony.

Od dnia wczorayszego przystąpiono do zbierania konskrypcyonistów. Ponieważ działanie to jest zupełnie nowe dla Hiszpanii a tém

bardziej, że Madryt, iak również prowincye Biscaya, Guispushera i Nawarra są wyjęte od służby wojskowej, złośliwość rozniosła natychmiast na rachunek tego wiadomości niepomysłne; lecz wszystkie środki do zachowania porządku są wzięte, a dobry duch mieszkańców dzielniejszy jest, iak wszystkie przezorności. Przekonano się, że w Konstytucyi, gdzie wszyscy sobie byli równi, wszyscy także przykładac się powinni do ciężarów publicznych.

Miesiące prezydentwa Jenerała Riego wrótce upłynę, na drugi zaś wnoszą, iż obrany będzie Xiąże del Parque, który w roku zeszłym z zapatem bronil strony Jenerała Riego.

Jenerał Riego kazał się wpisać iako prosty żołnierz do gwardyi narodowej konney w Madrycie.

Dnia 15. Rząd uwiadomił Stany, iż naziutrz przechodzić będzie przez Stolicę drugi bataliion Astnryi, na którego czele Riego pod 1. Stycznia 1820 w Las Cabenas Konstytucyją ogłosił. Podług woli Królewskiej bataliion ten miał przechodzić wedle pałacu na zgromadzenie Stanów przeznaczonego. Stany uchwały, ażeby deputacyja z tego pułku do nich wystana była, dla otrzymania iednego exemplarza Konstytucyi i zamienienia uroczyscie chorągwi na Lwa, znaku przeznaczonego teraz dla woysk Hiszpańskich. Dnia 16. wszedł bataliion w tryumfie a nadciągawszy przed pałac Stanów, wysłano podług żądania Deputacyją do zgromadzenia, któremu przewodniczył Vice-Prezydent. Gdy dowódzca bataliionu złożył podziękowania za wyświadczony zaszczyt, Wice-Prezydent odpowiedział.

Wyznaczona Deputacyja Stanów udała się do bataliionu i przy należytey uroczystości oddała mu Lwa. Ustanowiono potém, że ofiarowany pałasz ma bydz Jenerałowi Riego zwrócony, aby go używał do obrony oyczyzny. Narod iednak zastrzegł sobie, ażeby pałasz ten po śmierci Riega był złożony w zbiorze narodowym, godnych pamiątki broni, które służyły do obrony praw Hiszpańskich. Słowa te »Własność Oyczyzny« mają bydz umieszczone na pochwie tego pałasza.

Z Pamplony d. 23. Marca. — Jesteśmy w stanie zaburzenia trudnym do opisanja, wszystkie woysko zmuszone się widziało zamknąć się w Citadelli; cała prowincya powstała, chcąc się zemścić znieważenia, iakiego obywatele doznali od woyska; ze wszystkich stron przybywają do nas mieszkańcy, palając zemstą, a z drugiej strony woysko grozi nam z twierdzy naieżonymi działami.

Żołnierze pułku Toledańskiego, którzy

byli w Tessało, przybiegli na pomoc pułkowi Hostalrich i Jaen, strzegli się iednak przebywać miasto i weszli do twierdzy przez bramę zewnętrzną, zwaną del Socoro.

Czasby już było polozyć tamę temu zapłowi rewolucyjnemu naszych żołnierzy; mieszkańcy prowincyi Nawarra już w tym dali przykład całej półwyspie. My chcemy Konstytucyi, lecz chemy razem i Króla, a nasi Panowie liberalisci mają może uroiony projekt, zamienić nas w Rzeczpospolitą.

Wielka Brytania i Irlandya.

Z Londynu d. 26. Marca. — W Norfolk i innych Hrabstwach popsuto znowu młotarnie i spalono.

Stan rzeczy polepsza się w Irlandyi. Boiaźn sprawia dobre skutki. Lecz bitność woyska jest ciężarem dla kraiu; nie uchylono orządów do narzekania i rozruchów.

Odprawiło się tu zgromadzenie Rady gminnej, na którym naganiono ławnikowi Curtis, iż w Izbie Niższej Parlamentu powiedział, że Rada gminna wdaie się w to, co do niego nie należy, i pojęcie iey przechodzi. Było dosyć burzliwe. P. Curtis twierdził, iż miał prawo oświadczyć zdanie swoje o Radzie, której jest członkiem, na zgromadzeniu, w którym także zasiada. Wyrzucano mu, iż to zdanie jest obrażającym; iż mówił o Demagogach, Jezuitach, intrygantach i zdraycach. Oświadczył P. Curtis, iż wyrazów użył w przenośnym znaczeniu. Naywiększy uczyniono mu wyrzut przez zapytanie: iak 36 lat mógł zasiadac w Radzie, której pospolitego rozumu odmawia? Utrzymywano, iż, gdyby się Ministrowie odmienili, i on także odmienilby swój sposób mówienia i myślenia.

Ponieważ na wyspie S. Heleny embargo zniesione, wiele zatem teraz przybywa tam okrętów. Dotąd ieszcze trzyma 15 ludzi pod rozkazami Porucznika straży przy grobie Buonapartego, a drugi oddział w Lengwoodzie, dokąd nikomu bez pozwolenia tamecznego Gubernatora isc nie wolno.

Francyja.

Wice-Hrabia Chateaubriand wyjechał w d. 29. Marca z Sekretarzami Poselstwa swego do Londynu.

Izba Deputowanych na posiedzeniu z dnia 25go Marca trudniła się dalszym rozbiorem budżetu na Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Kommissya radziła zmniejszyć ilość 2 milionów 400,000 franków przeznaczoną na budowy publicznej, do 1 miliona 400,000. Z tego powodu P. Bourienne oświadczył:

Przy coraz pomnażający się liczbie książek, zabrakło miejsca w bibliotece. W r. 1791 było tylko 150,000 tomów, a teraz 450,000; prócz tego drugie tyle jest razem poprawianych pism ulotnych. W r. 1785 liczono 2,700 tek z rysunkami, a w r. 1822 jest ich 5,700. Cała zaś biblioteka pomnaża się corocznie 9,000 tomów, to jest, 3,000 zagranicznymi, a 6,000 krajowemi. Odrzucono nareszcie doradzone przez Kommissyją zmniejszenie, lecz uznano słuszność wniosków P. Bourienne. — Gdy była mowa o przeznaczeniu 80,000 franków na kościół S. Genowefy (*Pantheon*), P. Girardin domagał się powtórnie, aby mu zwłoki Russa wydano, iżby stosownie do woli tego wielkiego męża, mógł je pochować na wyspie topolowej w posiadłości swojej Ermenonville. — Lewa strona domagała się drukowania tej mowy, lecz prawa sprzeciwiła się temu, i żądanie odrzucono. — P. Piet powiedział o Wolterze i Russie: Oba, których wielkimi ludźmi nazywają, zrzędzili nieszczęście Francyi. — P. Girardin odpowiedział mu na to: Kiedy wielcy ludzie sprawiają nieszczęście oyozyzny, to Pan Piet może spokojnie zasypiać, bo iey nigdy nieszczęśliwą nie uczyni. (Tu głośny śmiech powstał.) Mówił dalej, iż przesładowcy Woltera i Russa byli bardzo przezorni, bo zdięli napis z Panteonu: »Wielkim ludziom wdzięczna oyozyzna; czuli to bowiem, iżby ją niewdzięczną nazwać wypadało, gdy zwłoki Russa i Woltera z Panteonu wyrzucono. — Minister Spraw Wewnętrznych reczył, iż zwłoki tę znajdując się w sklepniach kościelnych, czemu lewa strona iawnie zaprzeczała. Co się zaś tycze napisu, oświadczył Minister, że ten był niestosownym i nieprzyzwoitym, odtąd, iak gmach ten przed lat 7 został znowu obrócony na kościół.

Dnia 26. b. m. rozbierano dalej artykuł 12ty budżetu, który ieszczę dnia poprzedzającego rozpoczęto. Wspomniony artykuł tycze się wydatków Departamentowych na Prefektów i Podprefektów, wynoszących 12 miliiionów 718,000 franków. — Kommissyia radziła odjąć 180,000 franków. Pana Sirieys de Merinhac chciał zmniejszyć 10tą częścią wydatki Prefektur, przez co oszczędzonoby 216,000 franków. Wniosek iego przyjęto; lecz Minister sprzeciwił się odjęciu 180,000 franków przez Kommissyją wniesionemu, mówiąc, iż oba te zmniejszenia byłyby wdzieraniem w administracyją Ministrów, do czego Izba nie ma żadnego prawa. Może tylko budżet Ministerstwa w ogólności zmniejszyć, ale w szczegóły wda-

wać nie powinna. Po długich sporach cofnęła Kommissyia swój wniosek, a Pan Sirieys oświadczył, iż oszczędność 216,000 franków przyjęta, służyć może na powiększenia artykułu 13go, co także Izba przyjęła. — Pan Girardin chciał choć raz mówić, ale mu głosu nie dano.

Nie Jenerała Berton, ale człowieka iemu podobnego, uwięziono niedawno w Departamencie Sarthy.

Donoszą ze Sztrasburga pod d. 1. Kwietnia: »Jak we wszystkich gminach Departamentu, tak i u nas losowanie zaciągowych, odbyło się w największym porządku i spokojnie. — Żadna ważna lub oburzająca ludzkosć sprawa nie zatrudniała w ostatnich posiedzeniach nasze Sady kryminalne. W ogólności uważano oddawna, że w kraju, gdzie moralne wykształcenie, zamiłowanie pracy i przemysł tak, iak w naszej Alzacyi, z sobą są połączone, rzadkiemi stają się występki. — Posiedzenia Sądu (*Assis*) Wyższo Reńskiego rozpoczną się w d. 15. Kwietnia. Najważniejszą będzie sprawa spisku Belfortskiego.

Listy z Strasburga z d. 4. t. m. donoszą, że nowy Prefekt Niższego Renu, Margrabia Vaulchier, tamże d. 2. przybył, urzędowanie swoje iuz objął i przyjmował u siebie wszystkie miejscowe Władze. Odwołany Prefekt dotychczasowy, P. Malouet, wyiechać chce w tych dniach do Paryża. Kilkunastu Oficerów załogi Sztrasburškiéy i innych wojskowych uwięziono, wszakże przyczyna tego ieszcze niewiadoma.

Królestwo Polskie.

— Z Warszawy. —

W Szczuczynie na Seymiku Szlacheckim pod łaską JW. Franciszka Kisielnickiego Radcami Woiewódzkimi obrani zostali tenże Marszałek i JW. Andrzej Rembieliński po trzeci raz na temże urzędzie za wolą obywateli utrzymany. — Na Seymiku Szlacheckim w Gabinie pod łaską JW. Teod. Dembowskiego, Radcami Woiew. obrani zostali JW. Rudolf Wieszczycki i Edward Zabłocki. — Na takimże Seymiku w Maryampolu pod Marszałk. JW. Józ. Fergis Radcami Woi. obrani JW. Godlewski Poseł, i W. Kulwiec. Tamże na zgromadzeniu Polit. pod łaską JW. Pio. Mikulicza Radcą obrany W. Piotr Frenzel. — Na zgromadzeniu Politycz. w Krasnostawie pod łaską JW. Łotowskiego Kanonika Kat. Lubel. obrany został Deputowanym na Seym JW. Sędzia Kretowicz, a Radcą Woiew. W. Teodor Darowski. — Na Seymiku Szlacheckim w Lipnie pod Marszał-

kostwem JW. Wincent. Chełmickiego, Radcami Woiew. JW. Marszałek i Hipol. Trzciniński. — Na takimże Seymiku w Łosicach pod łaską JW. Kobylińskiego Radcami Woiew. obrani JW. tenże Marszałek i Jan Rądzynski.

T u r c y j a.

Dostrzegacz Austriacki z d. 13. b. m. zawiera co następuje:

— Z Konstantynopola d. 23. Marca. —

»W ostatnich 14tu dniach nie zaszło nic ważnego ani w mieście, ani w poblizszej okolicy. Scharby Alego Baszy sprowadzają powoli; przed kilku dniami nadeszły muły obciążone pieńnikami, których wartość podług tutejszcy stopy menniczej na 10 milionów piastrow szacują. Wielkorządca Egiptu (oprócz podarunku 24 ogierów dla W. Sułtana) przysłał ogromne pieniądze.«

»Wiadomości względem wypadków w Morei i na morzach tanezycznych są jeszcze bardzo niedokładne. To tylko pewna, że oddział wojska ostatnim razem do Patras wyprawiony, tamże wylądował, i usadowił się. Podług wiadomości przez W. Portę odebranych, i Postom zagranicznym udzielonych, zaszły w d. 6. b. m. w odnodze Patras rosprawy morskie, w których powstańcom Greckim 7 okrętów zatopiono, 2 wpędzono na mielizny a resztę dla nocnych ciemności z oczu stracono. Niektóre z pomniejszych okrętów Tureckich, podobnież mocno uszkodzone zostały.«

»O działaniach lądowych same tylko rozchodzą się wieści. Słychać, że Omer Basza, dowodzący pod Churszidem Baszą udać się miał na czele mocnego oddziału w pochód, by połączywszy się z Kara Mehmed Baszą, dowodzący wojska, które pod Patras wylądowało, ku międzymorzu Korynckiemu posunąć, gdy tymczasem Abullobud Mehmed Basza w tym samym kierunku działać ma od Zeitunu. Sami nawet Ministrowie W. Porty nie mają o tych wszystkich poruszeniach pewnej wiadomości; wkrótce atoli wykazać się musi skutek ich, jeżeli rzeczywistość onych potwierdzoną zostanie.«

»Przeciwko Persyi czynią wielkie przygotowania. Podług pewnych wiadomości odebranych z Aleppu z d. 3. Lutego oznajmił Basza Bagdadu Xięciu Mirsa Machmud Hassan Chanowi, synowi zmarłego niedawno Xięcia Kermanszah: że Wielki Sułtan nie zatwierdził zawartej pierwéj ugody*), a zatem, że kroki nieprzyja-

cielskie niebawem na nowo rozpocząte zostaną. — Dowodzcy wojsk Tureckich i Kurdyjskich pod rozkazami Baszy Bagdadu zostający, wyruszyli z woyskiem do obozu przez Baszę Bagdadu pod Kerkukem założonego. Nadsięgnęły także posiłkowe wojska Baszy Aleppu, gdzie co godzina oczekiwano przechodu znacznego korpusu, na wezwanie W. Porty przez Baszę Egiptu częścią morzem przez Laodiceę, częścią zaś lądem przez Gaza i Ramę wyprawionego. Całą siłę zbroyną przeciwko Persyi wystawioną, rachują przeszło na 100,000 ludzi.«

»Rzecz godna uwagi, że pomimo tylu pogłosek i tyle obawy o wojnę w Europie, W. Porta dotychczas ani na lądzie, ani na morzu najmniejszego nie uczyniła przygotowania, z którego o wojnie wnioskowaćby można. Konstantynopolu uzbieraia się, atoli wyłącznie przeciwko powstańcom Greckim i przeciwko Persyi.«

»Owe przeciwko Persyi przygotowania miały ten pomyslny skutek, że Stolica z mnożstwa niespokojnych próżniaków, nieukontentowanych Janczarów i reszty na wszelkie bezprawia rozpasanej tłuszczy naraz oczyszczoną została. Kapudan Basza surowością i pilnością swoją utrzymaie wciąż niczém w ostatnich czasach nie zamieszoną spokojność téj Stolicy.**)

w Gazecie powszechnéj z dnia 6. t. m. powtórnie umieszczone, iakoby Szach Perski z swoiéj strony zawartéj przódy ugody zatwierdzić nie chciał, iezliby mu W. Porta Armenii (!) nie odstąpiła

Przypis. Dostrz. Austr. **). Widać z powyższych wiadomości, co sądzić można o artykule opisującym stan Konstantynopola z d. 11. Marca (umieszczonym w Gazecie powszechnéj z d. 6. Kwietnia) i o artykułach z Odessy, Frankfurtu i Semlina, któremi ta i inne gazety, publiczność codziennie obdarzają. Nie można pomyśleć, aby Posłowie Dworów Europejskich tak dalece zaniechali obowiązków swoich, iaby o faktach w tych wszystkich artykułach za rzeczywiste podanych, iako to: o wyrznięciu Chrześcian na ulicach Konstantynopola — o środkach ratowania Posłów Dworów Chrześciańskich — o kłótwie w d. 10. Marca na całe Chrześciaństwo w wielkim meczecie wyrzeczony — o zabranianiu okrętów Rossyjskich — o zamordowaniu Agi Jonezarów, i t. d. ani wzmianki nie uczynili? — Kiedy więc z pewnością już wiemy, że ani domieszczenia Austriackie, ani Angielskie, niteż Pruskie, lub Pruskie do d. 23. Marca dochodzący o tych wszystkich nowinach bynajmniej nie nadmienią, mniemamy się być dostatecznie upoważnionymi, uważać je pospółem, za znowione bajki.

Przypis. Dostrz. Austr.

*) Nowy dowód, iak bezzasadnem są wiadomości